"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଦୟାଶୀଳ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ, ବୁଦ୍ଧିମାନ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏ ନିଜେ ବି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଉଥିବେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜର ପାଠପଢା ଆଧାରରେ କେଉଁ ଚେକିଂ କରିପାରିବ, ତୁମର ପୁରୁଷାର୍ଥ କ'ଣ?

ଉତ୍ତର**:-** ତୁମେ ନିଜର ପାଠପଢା ଆଧାରରେ ଚେକିଂ କରିପାରିବ ଯେ ମୁଁ ଉତ୍ତମ ପାର୍ଟ କରୁଛି, ନା ମଧ୍ୟମ ପାର୍ଟ କରୁଛି, ନା କନିଷ୍ଠ ପାର୍ଟ କରୁଛି । ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ପାର୍ଟ ସେହିମାନଙ୍କର କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେବା କରି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମର ମୁଖ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଲା ପୁରୁଣା ଜୋତା ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନୂଆ ଜୋତା ପିନ୍ଧିବାର । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ନୂଆ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଜୋତା (ଶରୀର) ମିଳିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଦୁଇ ପଟରୁ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ୮୪ ଜନ୍ମ ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନର ସ୍ମରଣ ଦ୍□ାରା ରୋଜଗାର । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଡବଲ୍ ଆମଦାନୀ କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ହୋଇଥାଏ ଅଳ୍ପକାଳର କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଗୋଟିଏ ପଟ ଆମଦାନୀ । ତୁମର ଏହି ଯୋଗ ରୂପୀ ଯାତ୍ରାର ରୋଜଗାର ବହୁତ ବଡ ରୋଜଗାର, ଏହାଦ୍□ାରା ତୁମର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଡ ହୋଇଥାଏ, ତୁମେ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଅ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଅ, ତେଣୁ ଏହା ବହୁତ ବଡ ଆମଦାନୀ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଡ ରହିବ, ଦୁଃଖର କୌଣସି ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ପାଠପଢ଼ାର ସୁଖ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ପାଠପଢ଼ାର ସୁଖ, ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ିଲାବାଲାଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହା ଦ୍□ାରା ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏମାନେ ତ' ଅନୁସରଣକାରୀ ଅଥବା ଶିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି କାରଣ ନା ଏମାନେ ପୋଷାକ ଆଦି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନା ଘର ଦ୍□ାର ଛାଡନ୍ତି, ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି କିପରି କୁହାଯାଇପାରିବ! ସେଠାରେ ତ' ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା ସବୁକିଛି ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ଅପବିତ୍ରତା ତେଣୁ ଘରେ ଘରେ କେତେ ଅଶାନ୍ତି ହେଉଛି, ତୁମକୁ ଏବେ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ମତ ମିଳୁଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ନିଜକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ (ସରକାର) ବୋଲି ମନେ କର । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଗୁପ୍ତ । ତେଣୁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ କେତେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛୁ । ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ଆମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛୁ । ଏଠାରେ ତ' କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନେବାର ନାହିଁ । ଆମର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଜାଣୁଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀକୁ ତୁମେମାନେ କହିପାରିବ । ଯେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା କେତେ ପ୍ରବୀଣ ଶିକ୍ଷାଦାତା ହୁଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ହେଲେ ବି ଏପରି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ଆମେ ତୁମକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବୁ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ସ୍ମୃତି ରହୁଛି, ତୁମେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମକୁ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ କୁହାଯିବ । ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେଲେ... ଏହି ସମୟରେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ନା । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । ଅଧାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଚାଲୁଛି ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଅଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । ତୁମେ ଯେତେ ଯେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ତୁମର ପିତା ଦୟାର ସାଗର, କଲ୍ୟାଣକାରୀ ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ପିଲାମାନେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ନ ହେବେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ? ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା ' ହିମ୍ମତେ ବଚ୍ଚେ, ମଦଦେ ବାପ' । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ନଚେତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ପାଇବ । ସେବା ଅନୁସାରେ ତ' ତୁମେ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଉଛ, ଏହା ତୁମର ଈଶ୍□ରୀୟ ମିଶନ ଅଟେ ନା । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମିଶନ, ଇସ୍ଲାମୀ ମିଶନ ରହିଛି, ସେମାନେ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ଏବଂ ଦୈବୀ ଧର୍ମକୁ ବଢ଼ାଉଛ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେବ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଅଭିନୟ କରିଥିଲ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କରିବ । ତୁମେ ଦେଖୁଛ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ଉତ୍ତମ, ମଧ୍ୟମ, କନିଷ୍ଠ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଅଭିନୟ ସେହିମାନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇ ଆଦି, ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଋଷି ମୁନି ଆଦି ମଧ୍ୟ ନେତି-ନେତି ବୋଲି କହି ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଦେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମାର ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହାକୁ ଶରୀରର ବୁଦ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ମନ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି, ଚିନ୍ତନ କରି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କେତେ ମଠ ଅଥବା ଦୋକାନ ଆଦି ଖୋଲିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମର ମଧ୍ୟ

ଦୋକାନ ଅଛି, ବଡ ବଡ ସହରମାନଙ୍କରେ ବଡ ବଡ ଦୋକାନ ଦରକାର । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଥାଏ । ଯଦି ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ନ ଥିବ ତେବେ କାହାକୁ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବେ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା - ଏହା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର କଥା । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଗଲ, ତେଣୁ ବେହଦର ମାଲିକ ହୋଇଗଲ । ମାଲିକ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ରାଜା ବି ମାଲିକ ତ' ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ମାଲିକ ବୋଲି କହିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ "ଆମର ଭାରତ" ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ନା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆମେ ନିଜର ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ସ୍□ର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ରାଜଧାନୀ ଅଛି ଏବଂ ରାଜଧାନୀରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଦ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ଏବେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ, ତାହା ହିଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ଚାଲିବ । ପରୀକ୍ଷାରେ କାହାର ନମ୍ବର କମ୍ ହୋଇଗଲେ ହୃଦ୍ଘାତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହା ତ' ବେହଦର କଥା । ଯଦି ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ ନ କରିବ ତେବେ ହୃଦୟ ସିଂହାସନରେ ବସିପାରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେହି ସମୟରେ ତୁମେ ଆଉ କ'ଣ କିଛି କରିପାରିବ କି! କିଛି ବି ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା କ'ଣ କରିବ! ଲୋକମାନେ ତ' ଜୀବଘାତ କରୁଛନ୍ତି, ପାଣିରେ ବୁଡି ମରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଜୀବଘାତ ଆଦି କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ତ' ହତ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ତ' ଅବିନାଶୀ, ବାକି ଶରୀରକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମେ ଅଭିନୟ କରୁଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଶରୀର ରୂପୀ ପୁରୁଣା ଜୋତାକୁ ଛାଡି ନୂଆ ଦୈବୀ ଜୋତା ନେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏ କଥା କିଏ କହୁଛି? ଆତ୍ମା । ଯେପରି ପିଲାମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା - ମୋତେ ନୂଆ ପୋଷାକ ଦିଅ, ସେହିପରି ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ପୋଷାକ ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମର ଆତ୍ମା ନୂଆ ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଦରକାର, ତେବେ ଯାଇ ଶୋଭା ପାଇବ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଲେ ୫ ତତ୍ତ୍□ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ହୋଇଯାଉଛି, ୫ ତତ୍ତ୍□ରେ ହିଁ ଶରୀର ଗଠନ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ମିଳିଥାଏ । ଆତ୍ମା ତମଃପ୍ରଧାନ ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ସାରା ଦୁନିଆର ପିତୁଳା ଗୁଡିକ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ପତିତ ହୋଇଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ କଳିଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ଏହି ସଙ୍ଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ।

ଏବେ ବେହଦର ବାବା ଯିଏକି ବାପା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଜଗତଜିତ୍ ହୁଅ । ଜଗତଜିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହୁଅ । କଥା ଗୋଟିଏ କିନ୍ତୁ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ କେବଳ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଆମର ଶିକ୍ଷାଦାତା ହେଲେ ବାବା । ପ୍ରଥମେ ତ' ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ପକ୍କା ହେବା ଦରକାର । ପିଲା ବଡ ହେଲେ ବାପାକୁ ମନେପକାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ, ପୁଣି ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଗୁରୁଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ମନେପକାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ' ତୁମକୁ ତିନିଜଣ ଏକତ୍ର ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ମିଳିଛନ୍ତି । ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ' ବାନପ୍ରସ୍ଥର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ତ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ନେବାର ଅଛି ତେଣୁ ଗୁରୁ କରିବା ଦରକାର । ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ଗୁରୁ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି କାଇଦା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ବାହାରିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ସଦ୍ଗୁରୁ ହେଉଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ସତଗୁରୁ କରିଛି, ଯେବେ କି ନିର୍ବାଣଧାମ ଯିବାର ସମୟ ଆସୁଛି । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ପ୍ରଥମେ ମୁକ୍ତିଧାମ ଯାଇ ପୁଣି ଆମକୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ତ ଅନେକଙ୍କର ହେଉଛି, ପୁଣି ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ' ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍□ାରା ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣା ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମରେ ଅନ୍ତରଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପାଦ୍ରୀମାନଙ୍କ କୋଳକୁ ଟେକି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କରାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କୌଣସି ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ନେଇନଥା'ନ୍ତି । ଏହି ସବୁର ରହସ୍ୟକୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଈଶ୍□ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଈଶ୍□ର ହିଁ ଦେଇପାରିବେ ନା । ଯାହାକି ଆରମ୍ଭରୁ ଶୁଣାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ନିଜର ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଈଶ୍□ର ସ୍□ୟଂ ଆସି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଏହାର ନାମ ଭାରତ ହିଁ ରହି ଆସିଛି । ଗୀତାରେ କେବଳ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖି କେତେ ଗଡବଡ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା, ହାରିବା ଏବଂ ଜିତିବାର ଖେଳ । ଏଥିରେ କିପରି ହାରିବା ଏବଂ ଜିତିବା ହେଉଛି, ଏହା ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ, ଆମକୁ ହାରିବାକୁ ପଡିବ । ଏ କଥା କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଶୂଦ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ହମ୍ ସୋ'ର ଅର୍ଥ ବିଲ୍କୁଲ୍ ଅଲଗା ଏବଂ ଓମ୍ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥକୁ ନ ଜାଣି ଯାହା ଆସିଲା ତାହା କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ କିପରି ଆମେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ପୁଣି ଉପରକୁ ଚଢୁଛୁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ବାବା ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବେ । ଯେତେ ବି ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏଠାକୁ ଆସି ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଏହାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସମୟର କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସି ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଏକଥା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ କିପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ବଂଶାବଳୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି? ଏବେ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ବହୁତ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଲେଖିବାକୁ ପଡିବ, ଯେପରି କେହି ଭୁଲ୍ ବାହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏହି ଜ୍ଞାନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମହାବାକ୍ୟ ରତ୍ନ, ହୀରା ସମାନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ଥିବା ଦରକାର । କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଯଦି ଭୁଲ୍‌ରେ ବାହାରିଗଲା ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଠିକ୍ କରି ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ସବୁଠାରୁ ବଡ ଭୁଲ୍ ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବା । ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଏ କଥାକୁ ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ମୋର ବହୁତ ପୁରୁଣା ପ୍ରେମିକା, ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଁ ଜଣେ ପ୍ରେମିକ । ଦୁନିଆରେ ତ' ପରସ୍ପରର ଚେହେରା ଦେଖି ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ' ଜଣେ ପ୍ରେମିକ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସିଏ ଜଣେ ମାତ୍ର କେତେ ପ୍ରେମିକାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବେ । ଅନେକ ଜଣକୁ ମନେ ପକାଇବା ସହଜ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଅନେକଙ୍କୁ କିପରି ମନେ ପକାଇ ପାରିବେ? ବାବାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଆମକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି? ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଆରେ ତୁମକୁ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ କାରଣ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ତୁମେ ହେବ ନା । ମୁଁ କ'ଣ ପତିତ ଯେ ମୁଁ ମନେ ପକାଇବି । ତୁମର କାମ ହେଲା ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା, କାହିଁକିନା ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି । ଯିଏ ଯେତେ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି ଯେତେ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ବହୁତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲୁଛି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ତୁମେ ଭୁଲିଯିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମର ସୁନାର ପାତ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଯେତେ ତୁମେ ମନେ ପକାଇବ, ସେତେ ଧାରଣା ଭଲ ହେବ, ଏହାଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳିବ ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗର ଧାରଣା ଦରକାର । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା କ୍ରମାନୁସାରେ ସର୍ବଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ତରବାରୀରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଧାର ରହିଥାଏ । ତାହା ତ' ହେଲା ସ୍ଥୂଳ କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ମୂଳ କଥା ହେଲା - ଅଲଫକୁ ମନେ ପକାଅ । ଦୁନିଆର ବିନାଶ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଆଣବିକ ବୋମା ରହିବ ଆଉ କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ । ଏଥିରେ ନା ସେନା ଦରକାର ନା କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ । ଆଜିକାଲି ତ' ଏଭଳି ବୋମା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସି ପକାଇ ପାରିବେ । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସି-ବସି ରାଜ୍ୟ ନେଉଛ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ବସି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ କରିବେ । ତୁମର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ, ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ସାମଗ୍ରୀ, ସମାନ ହୋଇଯାଉଛି, ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଖେଳ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଅଭିନେତା ଅଟନ୍ତି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ନାଟକ ପୂରା ହେଉଛି, ବାବା ହିଁ ଆସି ନିଜର ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ବ୍ୟର୍ଥ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ... ଏହାର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଆଗରୁ ମାଙ୍କଡର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଥିଲେ, ଏବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କରୁଛନ୍ତି, କାହିଁକିନା ଚେହେରା ମନୁଷ୍ୟର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଚରିତ୍ର ମାଙ୍କଡ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ମାଙ୍କଡ ସହିତ ତୁଳନା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ କାହାର ସେନା ଅଟ? ଶିବବାବାଙ୍କର । ବାବା ମାଙ୍କଡରୁ ତୁମକୁ ମନ୍ଦିର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କେଉଁ କଥାକୁ କେଉଁଠିକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ମାଙ୍କଡ କ'ଣ ପୋଲ ତିଆରି କରିପାରିବେ କି? ଏ ସବୁ ହେଲା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । କେବେ ଯଦି କେହି ପଚାରନ୍ତି ତୁମେ କ'ଣ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନୁଛ? ତେବେ କୁହ ବାଃ! ଏପରି କିଏ ଥିବ ଯିଏକି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନୁନଥିବ । ଆମେ ତ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମାନୁଛୁ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପଢୁନାହଁ ଯେତିକି ଆମେ ପଢୁଛୁ । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ଆମେ ପଢି ଆସିଛୁ । ସ୍□ର୍ଗରେ ଶାସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଭକ୍ତିର କୌଣସି ଜିନିଷ ରହିବ ନାହିଁ । ଏ କଥା କେତେ ସହଜ କରି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତଥାପି ନିଜ ସମାନ କରିପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନ ହେତୁ କେଉଁ ଆଡକୁ ବାହାରି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ହିଁ କୁହାଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ଅଥବା ୧୫ ଦିନରେ କୋର୍ସ କରି ପୁଣି ନିଜ ସମାନ କରିବାରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ସବୁ ବଡ ବଡ ସହର ଅଥବା ରାଜଧାନୀ ଅଛି, ସେଠାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍, ତେବେ ଯାଇ ଆବାଜ୍ (ପ୍ରଚାର) ହେବ । ବଡ ଲୋକଙ୍କ ବିନା କିଛି ଆବାଜ୍ ବାହାରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କର ତେବେ ବହୁତ ଆସିବେ । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି ନା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ରିଫାଇନ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବାର ଭୁଲ୍ କେବେ ହେଲେ କରିବାର ନାହିଁ । ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମିକା ହୋଇ ପରମାତ୍ମ ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାରେ କେବେ ହେଲେ ହତୋତ୍ସାହ ହେବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ**:-** ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ର ଏକାଗ୍ର ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଏବଂ କରାଉଥିବା ଏକାନ୍ତବାସୀ ଭବ ।

ଏକାନ୍ତବାସୀ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବା । ଚାହେଁ ବୀଜ ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ, ଚାହେଁ ଲାଇଟ୍-ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଭବ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ବିଶ୍□କୁ ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ଦିଅ, ଚାହେଁ ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଅ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବା ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ଯଦି ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯିବ, ତେବେ ନିଜକୁ ତଥା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଲାଭ ଦେଇପାରିବ । କେବଳ ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ ଦରକାର ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବ୍ରହ୍ମାଚାରୀ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀରେ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରକମ୍ପନ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***